

[Rahbæk Møller]

Vi foreslår, som det allerede har været fremme i debatten, at moms på maden nedsættes til 9 pct., det ville få en god social virkning. Man kan diskutere størrelsesordenen, men retningen er der ingen tvivl om, og det har da også været fremført af de meget integrationsivrige, for at vi kan nærme os tilstanden i de øvrige EF-lande.

Vi vil også nedsætte momsen på bøger. Det er en trussel mod vores kultur, at bøgerne i det land er så dyre. Vi tilhører et lille sprogområde, og en af årsagerne til de dyre bøger er den høje moms. Desuden vil vi nedsætte daginstitutionstaksterne med sammenlagt 1 mia. kr. Enhver, der har et blot perifert kendskab til en børnefamilie, vil vide, at det først og fremmest er daginstitutionstaksterne, der bidrager til at vælte budgettet. Vi vil øge børnefamilieydelsen, og vi vil bruge 2 mia. kr. på den kollektive trafik, som både har et socialt og miljørigtigt sigte.

Til gengæld skal vi så kradse pengene ind ved afgifter. Der foreslås to slags. Der er det, vi har kaldt egentlige økologiske afgifter, hvis mål alene er en adfærdsændring, og hvor vi sådan set håber, at der ikke kommer noget merprovenu ind overhovedet, fordi adfærden bliver omlagt. Hvis der kommer et provenu, bør det føres tilbage til det pågældende erhverv som hjælp til at forbedre situationen.

Så er der endelig de forskellige økologiske afgifter. Det er først og fremmest energi, som forhøjes til sammenlagt 7 mia. kr. og omlægges, så den beregnes efter CO₂-udslippet og ikke efter de helt tilfældige mønstre, der har udviklet sig i de senere år. I den forbindelse er det rigtigt, som hr. Kai Dige Bach var inde på, og det foreslår vi også, at erhvervslivet skal betale afgifter. Vi er det eneste land i EF, hvor erhvervslivet er helt fritaget for energiafgifter. Det er også en slags konkurrenceforvridning. Det kan vi endda leve med, men det værste er, at vi derved berøver erhvervslivet incitamentet til at spare energi. Vi er selvfølgelig klar over, at erhvervslivet ikke vil kunne bære de fulde afgifter, som forbrugerne skal pålægges. Det foreslår vi derfor heller ikke. Vi foreslår, at de skal ligge i overkanten af EF's gennemsnit.

Vi foreslår endvidere vægtafgiften forhøjet. Det blev delvis gennemført i december. Hvad der derimod ikke blev gennemført, var en differentiering, således at vægtafgiften blev bereg-

net efter bilernes forurening, så de, der levede op til de bedste standarder – dem, man har i Californien – fik den laveste vægtafgift. De, der levede op til de næstbedste, de USA-regler, som EF nu er ved at indføre, fik den næsthøjeste, og de, der slet ikke levede op til nogen standard, skulle bære den fulde afgift.

Endvidere er der tale om øget affaldsavgift og om en afgift på vandindvinding, på reklamer, på papirmasse af frisk træ osv. samt en omlægning af arbejdsskadeforsikringen, så vi får et incitament til et bedre arbejdsmiljø.

Sammenlagt er forslaget statsfinansielt neutralt. Det vil have en yderst gavnlig social virkning, og det vil have en yderst vigtig Brundtlandrigtig virkning.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Det er naturligvis forkert, når hr. Rahbæk Møller mener at huske, at miljøsidens indgang i det socialdemokratiske udspil »Gang i 90'erne«. Det gør den på samme måde som den også indgår i de beslutningsforslag, som senere efterfulgte den i folketingssalen. Men hr. Rahbæk Møller har ret i, at vi ikke har lavet en meget lang liste over miljøafgifter, men at vi både i »Gang i 90'erne« og i de efterfølgende beslutningsforslag har tilkendegivet, at der også kan spilles på det instrument.

Når vi ikke har konkretiseret det i lange lister, skyldes det, at det er et meget følsomt område, og at det for os var et oplæg til en forhandling om, hvorledes vi kunne gøre det med en positiv miljøvirkning, men uden at få den negative erhvervsmæssige virkning, at vi forringede vor konkurrenceevne.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Når jeg sagde, som jeg gjorde, var det delvis af skuffelse, for vi ville da meget gerne regne Socialdemokratiet med som et af de partier, der tager sig af miljøet herhjemme. Det ser sort ud, hvis det ikke er tilfældet.

Jeg vil også gerne medgive hr. Stavad, at der i det samlede værk »Gang i 90'erne« var enkelte punkter, der havde dette sigte. Men det, jeg konkret taler om i dag, er skattesiden, og dér manglede den grønne vinkel altså desværre tolt.